

Schimbare de pozitie la AUR

Outis • August 07, 2023



Romani / evrei *

Context:

- 2023.07.12 Interviu lui George Simion cu Israel Yahom, "'The Holocaust should not be part of the political game': Romania's 36-year-old right-wing lawmaker makes waves"
- 2023.08.03 Comentariu la Haaretz, "Israeli Foreign Minister Pushes to Forge Ties With Romanian Holocaust Denying Far-right Party"
- 2023.08.03, 04 Presa romana aliniata preia comentariul Haaretz: G4Media, HotNews
- 2023.08.05 Miron Manega la Certitudinea produce o traducere in romaneste a materialului Haaretz si o comenteaza acid-amar, "Este sau nu este George Simion

tăiat împrejur? Dacă nu este, n-are nicio scuză!"

Nu stim ce calcule stau în spatele schimbării discursului AUR în chestiuni semitice. Și nu atasez în nici un fel valoare de semn (pozitiv sau negativ) acestei schimbări. Nu acest lucru va fi în discuție aici.

Dar atita stim despre raz-gindire. Rareori oamenii își schimbă vederile din motive cognitive, cum recomandă Keynes: cînd informația se schimbă, schimbă-ți și părerea. Ba dimpotriva, cel mai adesea, oamenii se investesc în opiniile lor, uneori mai degrabă dezvoltînd disonanțe cognitive (păreri simultan contradictorii) decît să se dezică.

Schimbările de vederi de obicei urmează schimbării de *pozitionare*. Iar în spatele pozitionării, sînt calcule care vizează pierderi (pedepse, amenințări) și cîstiguri (recompense, promisiuni).

Nu e un lucru greu de imaginat ca AUR încearcă să se mențină în mijlocul unor presiuni politice formidabile de origine internă și externă (sau, mai degrabă, externe internalizate). Polii între care AUR navighează sînt scoaterea în afara legii și cooptarea.

Dacă prin poziția inițială AUR era angajat pe drumul spre ilegalizare (vezi demersurile lui Alexandru Muraru, probabil nu independente de guvernul Biden prin frate-sau, ambasadorul) [1], schimbarea de poziție ridică problema cooptării.

Nici una dintre aceste alternative nu ar fi o noutate. Încă de la înființarea în 2013 AfD a fost sub presiune și a scăpat de ilegalizare doar întrucît justiția era încă integrită și nu a acceptat 'probele' livrate de către agenți de securitate infiltrați. Între timp, lucrurile s-au mai schimbat. Din 2022, AfD se află sub supravegherea mandatată legal a 'serviciilor', iar succesul sau electoral recent în Sonneberg, Turingia se urmărește a fi anulat. [2]

Pe de altă parte, cooptarea se vede în Italia relativ la care, recent, superba activista avocat olandeză Eva Vlaardingerbroek s-a dezis public de Georgia Meloni după ce aceasta a virat 180 de grade afirmînd că 'avem nevoie de emigrație'. [3]

In luna mai, ONG-ul neprieten PressOne a produs un 'studiu' in care autorii ruminau cu voce tare ce ar fi mai bine, ilegalizarea sau cooptarea AUR (excluderea sau moderarea prin includere, cu termenii lor), de parca ar fi de la sine inteles ca 'trebuie facut ceva cu AUR', ca AUR ar merita prin ceva (nedeslusit) tratament special. Sa-si fi chestionat aceste presupozitii, a fost ceva dincolo de gindirea sau, mai degraba, pozitia (voila), de interesele, frici si pofte, ale autorilor. [4]

Vom urmari cum navigheaza AUR apele acestea pina la alegeri, si vom vedea care va fi cursul de croaziera dupa.

Ceea ce ar fi cu adevarat de semn pozitiv ar fi ca AUR (si nu numai) sa adere la un nivel meta-argumentativ, plasindu-se deasupra disputelor si amortizindu-le din afara, prin insistarea asupra cadrului formal, principial care de drept trebuie sa le circumscrie:

- respingerea participarii statului in constructivism comportamental, social si cultural, in ingineria si micro-managementul acestora;
- dezideologizarea statului, adica neutralitatea si agnosticismul privind credintele, opiniile si stilurile de viata ale cetatenilor;
- libertatea de cercetare, gindire si expresie;
- autonomia disciplinei istorice, in rind cu orice alta disciplina, fata de stat;
- corectarea conceptului de responsabilitate prin aplicarea lui restrictiva (cum trebuie, de altfel) la entitati strict dotate cu 'agentura' (agency) adica indivizi, organizatii, institutii, agentii, guvernul X sau Y - si nu asupra unor entitati metafizice false, precum 'statul' roman in general, necum vreun 'stat' roman transistoric, necum 'romanitatea';
- arbitrarea diferendelor de catre o justitie autonoma, pe baza unor categorii generale ale dreptului civil, si nu inventate ad hoc, servind interesul politic al momentului;
- conservarea identitatii prin mijloace strict instrumentale (documentare arhivistica si arheologica), equanimitate morala (recunoasterea si a binelui, prilej de mindrie, si a raului, prilej de regret), memorializare meritocratica (semiotica civica pe baza de

valoare culturala, umanista sau martial-libertara, cu excluderea criteriului politic-ideologic);

- opiniile actorilor politici care ies in afara acestui cadru si nu vizeaza alterarea lui au titlu privat si nu angajeaza public nici actorul nici, prin logica defectiva de asociere, partidul, sau participarea lor in stat; reciproc, actorii politici nu sint sub nici o obligatie de a-si declara opiniile private care ies in afara acestui cadru formal;

- organizatiile politice si institutiile statului nu sint sub nici o obligatie de a lua pozitie 'oficiala' sau de a face declaratii de 'fidelitate' respectiv de 'condamnare' care ies din aria de acoperire a acestui cadru formal.

Acestea sint cu adevarat *valori universale de etica politica* si numai pe o asemenea baza un popor devine bun, intelept si cu adevarat puternic, iar viata civilizata e cu putinta. Acest cadru formal este conditia necesara si suficienta pentru a pastra demnitatea, civilitatea si libertatea spatiului public. Tot restul, este 'bad form', 'forma proasta'.

Daca stacheta aceasta e prea inalta...

Istoria e departe de a fi 'stiinta'. Cind cunostinte istorice devin subiect de legi represive, ceva nu e in regula cu zisele cunostinte.

Apoi. Istoria nu e prilej de acordat note de buna purtare. Nu traim la 'sfirsitul istoriei', nu sintem mai buni decit inaintasii, aceeasi natura umana e in joc. Nu traim pe un 'teren inalt' de pe care sa impartim 'justitia istorica', aceasta este iluzia optica prezentista.

Apoi. Judecata moral-istorica este o chestiune de mult discernamint si capacitate de nuanzare. Judecata 'pe puncte', stil 'bila alba, bila neagra' este produsul unui caracter moral deficitar. Autoritatile morale sint rarissime in istorie, iar presupozitia de bun-simt este ca nici un contemporan nu se numara printre ele. Restul e reavointa, narcisism moral, si hubris politic.

Apoi. Istoria nu e locul in care se rezolva rafuielile prezentului, iar rafuielile trecute nu trebuie transformate in vendete prezente: noi nu sintem acei oameni, dupa cum nici actiunile lor nu ne angajeaza. Istoria este locul reculegerii si al indurarii caci, in istorie, toti sintem morti. Nu degeaba cinstirea eroilor cazuti in razboaie se face deopotriva si

nu pe tabere, caci recunoastem in moarte faptul ca ceea ce ii anima pe oameni e mai mult decit zavistiile dintre ei. In moarte, nu exista pro sau contra. In reculegerea istorica, *fiecaruia* i se da dreptatea sa, *fiecaruia* i se recunosc suferintele, *fiecare isi marturisește relele*.

Daca si stacheta aceasta e prea inalta, ne ramine invatatura lui Elie Wisel insusi: "Loialitatea mea pentru poporul meu, pentru poporul nostru, vine pe primul loc". Aceasta este intelepciunea particularista de ultim resort de fiecare data cind valorile universale ale ratiunii sau ale inimii sint calcate in picioare. Spre luare aminte.

Note

[1] Murarii, Aurul si Ardelenii [[descarca](#)], 2023.06.10.

[2] [France24](#), 2017.01.17; [R3Media](#), 2023.06.27.

[3] [Twitter](#), 2023.07.17; [R3Media](#), 2023.07.18.

[4] [PressOne](#), 2023.05.23.

(*) Credite photo: Chess Transparent Background, [pngPlay](#). Steaguri [CountryFlags](#).